

Maa- ja metsätalousministeriölle

AJANKOHTAISIA METSÄTYS- JA RIISTAPOLIITTISIA KYSYMYKSIÄ

1. Metsäpeuran suojelu

Metsäpeuran eli suomenpeuran tilanne Kainuussa on vakava. Viimeisimmässä RKTL:n laskennassa löytyi alueelta enää 802 metsäpeuraa, mikä tarkoittaa kannan puoliutumista muutamassa vuodessa. Suomenselän osapopulaation suuruus on noin 1000 yksilöä.

Metsäpeura on kuolemassa sukupuuttoon, mikäli petotilanne Kainuussa jatkuu nykyisellään. Susi ja viime vuosina erityisesti ilves muodostavat vakavan uhan metsäpeuran säilymiselle. Tämä osoittaa, että metsäpeuran kannanhoitosuunnitelmassa asetetut suojelutavoitteet eivät ole toteutuneet.

Metsästäjäliitto katsoo, että hallituksen on otettava metsäpeurakysymys vakavaan käsittelyyn. Metsäpeuralle tulisi laatia erillinen suojeluohjelma, jotta laji ei katoaisi Suomesta.

Pohjoismaiden metsästäjäjärjestö NJS on vedonnut Suomen hallitukseen, jotta metsäpeura pelastettaisiin. Metsäpeura on muutoinkin kansainvälisen huomion kohteena.

Metsäpeuratilanteen selvittämiseksi hallituksen tulisi asettaa korkean tason selvitysmies, joka tekisi nopeasti esityksen metsäpeuran pelastamisessa tarvittavista toimenpiteistä.

2. Vahinkolintujen loukkupyynti

Uuden metsästysasetuksen mukaan vahinkolintujen (varis, lokit jne.) pyynnissä ei saa enää käyttää loukkua tai häkkiä. Sen sijaan muiden vahinkoeläinten pyynnissä elävänä pyytävä loukku on sallittu.

Uusi menettely on johtanut käytännön hankaluuksiin välttämättömässä vahinkolintujen pyynnissä. Vahinkolintujen pyynti on tärkeä osa riistanhoitoa ja sillä on myös tärkeä hygieniamerkitys lähiympäristössä.

Metsästäjäliitto esittää, että säädöksiä muutettaisiin niin, että vahinkolintujen pyynti elävänä pyytävällä loukulla tai häkillä olisi edelleen sallittua.

3. Haaskan käyttö turistiliiketoiminnassa

Metsästäjäliitto kiinnittää huomiota turistiliiketoiminnassa (suurpetojen katselu ja kuvaus) käytettyjen haaskojen tilanteeseen.

Kainuussa on ilmoitettu tänä vuonna eläinlääkäreille yhteensä 66 kuvaus- ja katseluhaaskaa. Kuvaushaaskojen perustamiselle ei ole olemassa riittävä yhtenäistä säädöstä vaan haaskan voi perustaa maanomistajan luvalla.

Osa haaskoista on käytössä ympäri vuoden, osa suljetaan ennen karhunmetsästyksen alkua 20. elokuuta. Avoimista haaskoista on metsästykselle huomattavaa haittaa, koska karhut tottuvat käymään haaskoilla ja kesyntyvät jatkuvan haaskaruokinnan seurauksena. Tämän jahtikauden aikana on kaadettu karhuja, jotka eivät enää pystyisi omin voimin selviytymään luonnossa.

Karhujen kesyntyminen merkitsee myös petojen ja ihmisen välisen konfliktiriskin lisääntymistä. Kesyntyneet suurpedot menettävät vähitellen luontaisen pelkonsa ihmistä kohtaan, mikä voi johtaa arvaamattomiin seurauksiin karhun ja ihmisen kohtaamisissa.

Metsästäjäliitto vaatii, että maa- ja ministeriö selvittää haaskojen käytön kokonaistilanteen ja ohjeistaa kuvaushaaskojen perustamisen nykyistä selvemmin. Haaskat on suljettava viimeistään kaksi viikkoa ennen metsästyksen alkamista. Haaskapaikat on myös siivottava ja niiden ylläpitäjien on vastattava paikkojen moitteettomasta hygieniasta tautien leviämisen ehkäisemiseksi.

4. Valkohäntäpeuran jousimetsästys

Jousimetsästys on tullut Suomessa entistä suosittumaksi metsästysmuodoksi varsinkin nuorison keskuudessa. Jousimetsästys on vaativa metsästysmuoto, joka edellyttää harrastajaltaan monipuolista luonnon tuntemista ja osaamista.

Nykyisten määräysten mukaan on metsäkauriin ja sitä pienempien riistaeläinten pyynti jousella sallittua.

Metsästäjäliitto esittää uudelleen, että Suomessa sallittaisiin myös valkohäntäpeuran pyynti jousella. Valkohäntäpeura on esimerkiksi Yhdysvalloissa erittäin suosittu jousimetsästyksen kohde. Vuosittain pyydetään jousella noin miljoona valkohäntäpeuraa.

Jousimetsästys sopisi myös Suomessa erittäin hyvin valkohäntäpeuran pyyntimuodoksi. Myös metsästysturismille jousimetsästys olisi myönteinen tekijä, onhan Suomi ainoa maa Euroopassa, jossa on valkohäntäpeuroja.

5. Karhunpyynnin rajoitus pellolla

Nykyisten säädösten mukaan on kiellettyä ampua karhu peltoon, josta sato on korjaamatta. Sen sijaan karhun ampuminen peltoon, josta sato on korjattu, on sallittua. Tämä säädös on johtanut moniin käytännön ongelmiin ja epäselviin tulkintoihin karhunmetsästyksessä.

Metsästäjäliitto katsoo, että viljapeltoa ei pitäisi pitää keinotekoisena ravintohoukuttimena, kuten haaskaa, jolta ampuminen on kiellettävä. Karhujen ampumisen salliminen viljapellolle lisäisi myös karhunmetsästyksen turvallisuutta ja mahdollistaisi eräissä tapauksissa nykyistä paremman valikoivuuden. Nykyinen kieltö on kaavamainen ja sen merkitys karhunmetsästystä ohjaavana asiana on tarpeeton. Metsästäjäliitto uudistaa esityksensä karhunmetsästyksen sallimiseksi pellolta.

6. Latvalinnustus Oulun ja Lapin lääniin

Metsäkanalintujen latvalinnustuksesta luovuttiin Suomessa heikentyneiden lintukantojen vuoksi. Metson ja teeren urosten latvapyynti on sallittu edelleen Ruotsissa, mistä siellä on saatu hyviä kokemuksia.

Kanalintukannat Suomessa ovat runsastuneet viime vuosina. Erityisesti metsojen ja teerien kannat ovat tänä päivänä korkealla tasolla.

Metsästäjäliitto esittää, että tammikuussa 2012 sallittaisiin metson ja teeren urosten latvapyynti kokeiluluonteisesti Lapin, Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun maakunnissa kahden viikon aikana. Kokeilun perusteella kerättäisiin tietoa latvalinnustuksen vaikutuksesta metsästyksen ja lintukantoihin.

Latvapyynnin salliminen ei Metsästäjäliiton käsityksen mukaan heikentäisi lintukantoja pitkällä aikavälillä, koska mahdollisuus tammikuussa tapahtuvaan jahtiin vähentäisi metsästyspainetta syksyllä.

7. Hirven hoitosuunnitelma

Metsästäjäliitto lausuu erikseen hirven hoitosuunnitelmasta, mutta haluaa tuoda jo tässä vaiheessa esiin käsityksensä siitä, että hoitosuunnitelmassa tulee ottaa huomioon myös se, että hirvellä on myös huomattava arvonsa riistaeläimenä. Riistanlihan ja metsästyksen arvo on suuri ja tulee kasvamaan edelleen.

8. Metsästyksen maksupolitiikka

Metsästäjille osoitettujen maksujen (riistanhoitomaksu, ampumakoemaksu, metsästäjäitutkintomaksu, aseiden hankintalupa maksu) hintojen korotukset ovat olleet prosentuaalisesti erittäin tuntuja. Riistaviranomaisen toiminta on oltava

kustannustehokasta, mikä asetettiin tavoitteeksi Suomen Riistakeskusta perustettaessa. Valtion maksuperustelaki mahdollistaa myös poikkeamisen kustannusvastaavuudesta. Näin ollen on huomioitava myös metsästäjien valtiolle tekemän huomattavan suuren työsuorituksen arvo.